

Dr kleine Zwilch, wie alle Kinder,
Isch halt gar wunderfitzig' gsi,
Un b'sunders uf die Predigt hi,
Drum hat er o nit z'thüe g'ha g'schwinder,
As fire z'groble-n-an dr Tag,
Fir z'lüege, wie's denn duss si mag,
Wo d'Alte sin geh Fütter hole.
Stolz hat er owe-n-awe g'schaut
Un hat küm sine-n-Aüge traüt,
's isch alles schön gsi duss, züem mole,
Un still, denn 's Hüs geht uf kei Gasse,
Nur Dächer sieht er bis genüe,
Un unte-n-uf ere Terrasse
Git sich e Photograph grad z'thüe,
Mit Lit in sine Presse z'mache,
Doch isch er wieder furt derno,
Un mit dem allem thüet eso
Im kleine Zwilch jetz d'Lust erwache,
Si Kraft z'prawiere-n-o-n-emöl.
« Soll ich denn ewig bliwe grüppe
Im Hafe do, das sin nur Nüppe,
Ich ka jetz fliege, ich spir's wohl,
Un blib nitt länger in dem Schlupf. »
So thüet er bi sich selwer denke,
Un hasch mi g'säh, nimmt er e Schupf
Un fliegt, doch schlecht, er ka nitt ränke,
Un anstatt rechts ufs nächste Dach,
Isch er halt uf d'Terrasse kumme!
Verstört lüegt er jetz um sich umme,
Vor Schrecke wird's em schiergar schwach.
Vergewes süecht er z'fliege wieder
In d'Höche, d'Fättig sin noch z'klei,
Er isch noch z'schwach, si Flug isch z'nieder.
Do piffit er un verfiehrt e G'schrei,
Ass d'Alte bol sin akuz'rucke
Un hän mit Schrecke no-n-em g'schaut.

Küm hän se züe-n-em awe traüt
Vo Zit züe Zit als mit 're Mucke,
Mit Angst thien sie-n-em z'fresse gà,
Doch künne sie-n-en nitt mitnäh.
Züem Unglick kunnt noch grad e G'witter,
Was fangt dà kleine Schelm jetz a? ...
Ne Parepli hat er keis g'ha!
Wie thüet's ihn reie jetz so bitter,
Ass er nitt g'folgt hat, doch isch's z'spot.
Uf eimol kunnt, o Angst! o Noth!
Dr Photograph ku üse z'springe,
Fir sine Lit in d'Schärme z'bringe
Un sieht dr kleine Zwilch halt dert
Un packt ne-n-ohne Mieih am Krage
Un thüet ne sorgsam inetrage.
Jetz, denkt dr Klei, wird ich ig'sperrt,
Mit Schrecke hän das d'Elt're g'säh
Un angstvoll thien sich beide froge:
Was wird mit unsrem Kind jetz g'schäh? ...
Doch küm hat 's G'witter sich verzoge,
Bringt ihn dr Photograph jetz wieder,
Setzt ihn ufs Dach un geht dervo;
Ganz glicklig schaut d'Alte nieder
Un flattre-n-um ihn her derno;
Er o süecht z'fliege-n-as wie Alle,
Doch isch's em dasmol o nitt glickt,
Bol isch er in e Kànel g'falle
Un isch noch schiergar drin verstickt,
Un nur mit zàwle-n-isch's em g'lunge,
Drüs üse z'ku, un hat derbi
Dr Füess verrànt noch owedri!
B'sorgt hän en d'Alte glich umrunge
Un hän em mit viel Mieih halt doch
Ne sicher Plätzle g'funde noch,
Wo sie-n-en güet hän künne pflige.
Er hat's ibiest! lang isch er g'lege!